

POVEŽIMO SE MED SEBOJ!

DANE VREČAR

(Nagovor med mašo za pokojne
odbornike in člane Zedinjene Slovenije,
22. aprila 2007.)

Tudi današnja nedelja je „dan, ki ga je naredil Gospod“. Ima svojstven odtonek.

Spomin na rajne odbornike in člane Zedinjene Slovenije nam vzbujajo danes ne samo žalne molitve zanje, ampak tudi globoko prepričanje, da je slovenska skupnost živa in ne sme umreti prav zaradi njih, ki so darovali zanjo mnogo svojega življenja po Božji volji.

Rad bi osvetlil to Božjo voljo z današnjim evangelijem in z doživljanjem našega dragega škofa dr. Gregorija Rožmana leta 1949, ko je prvič obiskal Slovence v Argentini. Današnji evangelij in tisti dogodek nam dovoljujeta, da trdno verujemo, da se Božja volja ni spremenila. Še vedno želi, naj ima Slovenska skupnost v Argentini močno krovno organizacijo in še naprej izpolnjuje svoje poslanstvo, da skrbi za Slovence v Argentini. Če je mogoče še z večjo vnemo. Vnema ostaja trdna, ker sloni na Božji volji. Današnji evangelij nam zagotavlja po ljubljenskem učencu, da je navzoč med nami Gospod: „Gospod je!“

Isto je doživel naš tedanji škof Rožman, ki je Božjo voljo dobesedno takole izrazil: „Od Kanade na severu do konca Južne Amerike, povsod se je razlezel naš narod. Sedaj smo tu. Kaj naj naredimo? Smo kakor v deroči reki. Kam nas bo zanesla, kje naplavila? Ali bomo iz nje prišli živi in zdravi, ali pa popolnoma utonili. Držite glave nad vodo. Ne dajte, da bi vas voda odnesla. To je glavno. Da se obdržite, je najglavnejše. Ne ločimo se! Ne bodimo sami! Povežimo se med seboj! Zedinite se v vseh vprašanih narodne eksistence! Slovenci, ne pozabite idealov, zaradi katerih ste prišli sem in zaradi katerih ste se doma ustavljali rdeči nevarnosti. Ohranite jih! Če bi to izgubili, bi bila to popolna tragika nas in našega naroda.“

Po tem dogodku je bilo našim rojakom jasno predvsem dvoje: Božja volja je, da imajo Slovenci v Argentini krovno društvo, ki naj pase celotno Gospodovo čredo slovenskih ljudi v Argentini in da morajo vse storiti, kar jim veleva Božja volja, pa bodo uspeli - če bo treba, bo Gospod naredil čudež.

Obe misli veljata tudi za danes. Gospod je med nami, da blagoslavlja naš trud in naše prizadevanje. Izredno pomembno je, da bi znali prav danes pogledati vsak na svojo držo in na svoje pristopanje h krovni organizaciji in se zavedati svoje odgovornosti pri ustvarjanju prostora v njej. Ljubljenski učenec nam kliče iz čolna: „Gospod je!“ On pomaga premagati negativno pasivnost. Gre za skrivnost božjega klica. Ali pa mislite, da nas Gospod ne vpraša kar trikrat: „Me ljubiš“ Gospod vpraša vsako srce. Slovensko srce, pomisli na to, ko sliši njegov glas, ko ti želi izročiti važno poslanstvo za tvoj narod.

Ribe grem lovit, se bo odločil nekdo, kot Peter. Gremo tudi mi! In Gospod bo nagradil vzajemnost, delavnost, vztrajnost z ulovom, kakršnega niso pomnili. Splača se, ne samo zaradi 153 rib, ampak še bolj zaradi Vstalega Gospoda, ki bo med nami.

Prvi kristjani so zaključevali svoje Evharistije z vabilom: „Vsak naj pohiti opravljat dobra dela!“ Da bi danes končali naše srečanje z zadovoljstvom v srcih in srečno vzklili: „Pojdimo v miru!“

To naj nam danes Gospod podeli tudi na priprošnje naših požrtvovalnih rajnih odbornikov in članov Zedinjene Slovenije.

Janša o aktualnih temah

Premier Janez Janša je v ponedeljek 7. t.m. spregovoril o sporazumu o sodelovanju med predsedovanjem EU in še o drugih sodobnih slovenskih vprašanih.

Pripombe na sporazum o sodelovanju pred in med predsedovanjem Slovenije EU, ki so jih dali parlamentarni akterji, povabljeni k podpisu sporazuma, so v največji možni meri upoštevane, je pojasnil Janša. Po njegovih besedah je pripravljen čistopis predloga, ki so ga poslali vsem, ki so izrazili pripravljenost za njegov podpis. V tem tednu bo znano, ali so še kakšne dodatne pripombe, nato pa bo možno določiti tudi datum podpisa, je še dodal.

Novinarska konferenca premiera je sicer potekala po konstitutivni seji odbora za statusna in pravna vprašanja slovenske narodne skupnosti v sosednjih državah, vendar je Janša na njej odgovarjal tudi na druga vprašanja o aktualnih temah.

Med drugim je komentar odločitve predsednika republike Janeza Drnovška, da se ne bo potegoval za vnovični predsedniški mandat, postavil v čas, ko bo potekel formalni rok za vložitev predsedniških kandidatur. Odločitev glede kandidata SDS na predsedniških volitvah oz. strankine podpore kateremu od imen, ki se že pojavljajo v javnosti, pa je napovedal za prihodnjo sejo sveta stranke. „Kakšna bo odločitev, težko prejuciram, ker pač potekajo ustrezni postopki o tej temi. Pred sejo sveta ni razpravljaj

še niti izvršilni odbor. Možne so različne rešitve,” je dejal. Po poročanju RTV Slovenija je Janša zavrnil namigovanja, da naj bi bil predsedniški kandidat SDS-a Danilo Türk.

Premier je odgovarjal tudi na vprašanje o pristojnostih predsednika republike. Kot je spomnil, je že pred časom dejal, da so tu nekatere stvari vprašljive in nastajajo dvomi glede ujemanja ustavnih in zakonskih pristojnosti, „da pa bi bilo slabo, če bi ta vprašanja reševali tako, da bi imeli v mislih neko konkretno osebo, ki v določenem času opravlja neko določeno funkcijo“.

Kljub temu, da so takšni predlogi bili, vlada po tej možnosti ni posegla, je dejal Janša. Tudi ob zadnjem razmisleku ob delovnem gradivu ministrstva za pravosodje o spremembah zakona, s katerimi bi predsedniku republike odvzeli pristojnost predlaganja kandidatov za sodnike mednarodnih sodišč, je osebno predlagal ministru, da zadevo

umakne iz razprave.

O izbrisanih Janša pravi, da ima vlada tu zavezane roke glede na zapleteno pravno situacijo, ki je nastala zaradi nasprotujočih si odločitev referendumu, državnega zbora in ustavnega sodišča. Edini formalni način, da se situacija razplete, je po njegovih besedah sprejem ustavnega zakona. Vlada je takšen predlog pripravila, na zadnjem srečanju vodstev parlamentarnih strank pa je prišla do izraza nekoliko večja pripravljenost, da se to vprašanje rešuje na ta način. Vendar, je dodal Janša, je v tem trenutku še težko dokončno zatrditi, ali bo to pripeljalo do dvotretjinske večine, potrebne za sprejem takšnega zakona. Se pa vsebina nadalje usklajuje z namenom, da bi do tega soglasja prišlo.

V odgovoru na vprašanje o morebitni gradnji plinskih terminalov v zaledju kopskega zaliva in v Tržaškem zalivu pa je Janša poudaril, da je stališče vlade do vprašanja gradnje terminalov v Tržaškem zalivu popolnoma jasno. Kot sedaj kaže, pa tudi na strani odločujočih dejavnikov v sosednji državi prihaja do treznejšega premisleka, kar pomeni, da verjetno ta terminal na morju ne bo dobil zelene luči za gradnjo. Da naj bi se plinski terminali gradili v Luki Koper, so po premierovih besedah le govorice in v nobenih strateških načrtih vlade zaenkrat ni predvidenih takšnih objektov. Močno pa dvomi tudi o tem, da bi bilo možno to lokacijo uskladiti z okoljevarstvenimi zahtevami.

Argentina v Sloveniji

Državni sekretar na ministrstvu za zunanje zadeve Andrej Šter je sprejel namestnika argentinskega zunanjega ministra Roberta Garcia Moritana, s katerim sta spregovorila o dvostranskih odnosih med državama, nekaterih regionalnih in mednarodnih vprašanih ter o pripravah na predsedovanje Slovenije Evropski uniji.

Sogovornika sta ocenila, da so odnosi med državama zelo dobri in prijateljski ter se zavzela za krepitev sodelovanja Slovenije in Argentine na vseh področjih. Pri tem sta izpostavila gospodarsko sodelovanje, ki bi ga bilo po njunem mnenju moč okrepiti preko Luke Koper.

Šter je Moritanu predstavil 18-mesečni program predsedovanja EU, ko bo Slovenija v predsedujoči trojki skupaj z Nemčijo in Portugalsko, ter prioritete slovenskega predsedovanja, med katere je uvrstil širitev Evropske unije, energetiko in medkulturni dialog. Beseda je tekla tudi o razmerah na Zahodnem Balkanu ter nadaljnji širitvi Evropske unije. Kot je povedal Šter, Slovenija podpira nadaljnjo širitev, vendar bo Evropska unija pred tem potrebovala institucionalno reformo.

Moritano pa je slovenskemu državnemu sekretarju predstavil razmere v Latinski Ameriki, regionalno sodelovanje v okviru združenja Mercosur ter širše politično sodelovanje v regiji.

Ustavno sodišče ni zadržalo zakona o verski svobodi

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti zakona o verski svobodi, začetem na zahtevo državnega sveta (DS), zavrnilo zahtevo za zadržanje zakona do končne odločitve ustavnega sodišča. Ker niso izpolnjeni pogoji iz 39. člena zakona o ustavnem sodišču, je ustavno sodišče soglasno zavrnilo predlog za začasno zadržanje zakona.

DS se je marca odločil, da bo od ustavnega sodišča zahteval, naj prouči domnevno neustavnost zakona o verski svobodi. Za vložitev zahteve za oceno ustavnosti zakona so se državni svetniki odločili po tem, ko je Državni zbor (DZ - slovenski parlament) po odločilnem vetu zakon vnovič sprejel. Državni svetniki namreč menijo, da so sporna zlasti določila glede financiranja verskih skupnosti s strani države.

DS je zahtevo za oceno ustavnosti zakona o verski svobodi vložil na pobudo državnega svetnika Zlatka Jenka, ki meni, da zakon krši enakopravnost vseh verskih skupnosti, društev in posameznikov ter načelo ločenosti države od cerkve. Jenko nasprotuje vsebini verskega zakona, ki ga je DZ dokončno potrdil na januarski seji po vetu državnega sveta. Zakon po njegovem mnenju omejuje versko svobodo, ni prozoren, nedorečen, v neskladju z ustavo in diskriminatoren. DS je ustavne sodišču predlagal zadržanje zakona do končne odločitve ter prednostno obravnavo.

Zakonodajno-pravna služba DZ ugotavlja, da je zahteva DS

neutemeljena v vseh ključnih zadevah - tako glede očitkov o financiranju verskih skupnosti, kot tudi o poseganju v z ustavo zagotovljeno načelo o ločenosti države in verskih skupnosti, o verski duhovni oskrbi v državnih oziroma javnih ustanovah ter vzpostavljanju neenakopravnega položaja nekonfesionalnih organizacij s konfesionalnimi. Parlamentarni pravniki se sklicujejo na odločbo ustavnega sodišča iz novembra leta 2001, ko je izrecno navedlo, „da načelo o ločitvi države in verskih skupnosti ne pomeni, da sta vsakršna podpora in pomoč verskim skupnostim izključeni“. Zato pravna služba DZ meni, da „ni mogoče zaključiti, da je podpora verskim skupnostim neustavna, temveč je stvar širokega polja proste presoje zakonodajalca, kako bo to vprašanje uredil“.

Vlada pa v svojem mnenju zavrača očitke državnega sveta o neustavnosti zakona ter ugotavlja, da z izvajanjem zakona ne bodo nastale težko popravljive posledice, zato njegovo zadržanje ni upravičeno.

BERI...

- V GORICI EN TRG
- IN DVE IMENI..... 2
- DIJAŠKI OBISK IZ SLOVENIJE..... 3
- ŽIVLJENJE V SAN MARTINU 3
- ZGODBE IZ CELICE 197..... 4

VTISI IZ SLOVENIJE

Romanje v Medjugorje (3)

Še nekaj je bilo, kar me je spominjali predvsem na Córdoba: začele so se pojavljati kamnite pregrade, ograje, „pircas“ v córdobskih planinah. Te ograje so ponekod ograjevale večje, pa tudi manjše pašnike, nekaj kvadratnih metrov. Nekatere površine so bile majhne, v velikosti domačega vrtička in ne tako visoke kot córdobske. Namenjene so bile predvsem ovcam in ne kravam.

Meja med Hrvaško ter Bosno in Hercegovino (BiH) je takoj pokazala na spremembe. Hrvaška mejna stavba je imela nekaj stavb, ki so imele skupno kritje, tako da so mejni policaji in cariniki pod streho, ko opravljajo preglede. Bosansko pa sta predstavljala le dva zabojnika brez vsakega kritja. Ob vходу v vsako državo je na veliko pokazano, katere so hitrostne omejitve na cestah v naselju, izven naselja, na hitrih cestah in na avtocestah. V BiH sta bili le dve oznaki: hitrostna omejitev na cestah v naselju in izven naselij; kakih širših ali hitrejših cest nimajo. In edino bosansko zastavo sem lahko videl le na mejnem prehodu: na tem delu BiH prevladuje hrvaški živelj, torej so vihrale hrvaške rdeče-bele šahovnice!

Miriam pa je opazila tudi spremembo: na oknih in vrtičkih so se vendarle pojavili cvetlični lončki in cvetlične gredice. Hiše so kazale malenkostne spremembe pri urejenosti. Sicer je od vojne poteklo že precej let, zato se posledice nje ne opazajo na prvi pogled. Kljub temu sem iz avtobusa pri dveh hišah, ki jim ne bi pripisal visoke starosti, opazil kar dobro luknjo v strehi. Tisti, ki romajo že vrsto let, so pravili, kako žalosten je bil včasih videz, ko je bilo menda ogromno takih hiš, ki so zaradi obstreljevanja bile razkrite.

Končno smo prispeli na cilj: Med-

jugorje! O mestecu in dogodkih, ki so to ime ponesli po celem svetu od leta 1981 dalje, je marsikomu znano; verjetno tudi veliko bolje, kot meni. Mediji in medmrežje ponujajo ogromno podatkov v najrazličnejših jezikih, kljub temu, da se uradna Cerkev še ni dokončno izjavila. Vsekakor Cerkev teh prikazovanj ne zanika, jim pa ne daje še istega mesta in veljave, kot onim najbolj znanim v Evropi, fatimskim in lurškim. Je pa najti veliko podobnosti med njimi, tako v sporočilih kot v družbeno-zgodovinskem okolju.

Ob enih popoldne, na soboto, smo najprej odločili prtljago v penzionu in se podali v mesto.

Sicer pa sta romarsko vzdušje in pobožnost začeli že na vožnji. Z nami je bil župnik iz Šmartnega v

Tuhinju. Romarji na avtobusu ga zelo upoštevali in se velikokrat odločijo za romanje, če ga on spremlja. Tako smo že takoj po prehodu slovensko-hrvaške meje začeli z molitvijo rožnega venca. Mislim, da še nikoli v življenju nisem v enem sunku zmolil vseh treh oziroma štirih delov rožnega venca. To pot bi ga pa lahko, vendar sem ga kar nekajkrat prekinil, pa ne ravno po lastni in zavestni odločitvi. Noč je bila namreč tako kratka, da sta me kar nekajkrat premagala spanec in drež in se ne morem pohvaliti s takim „rekordom“. Vem še, da smo molili priložnostne hvalnice, pa tudi rožni venec Božjega usmiljenja. Torej intenzivna priprava na medžugorsko doživljanje in spoznavanje.

GB

Razsvetljena cerkev v medžugorski sobotni noči

Dva imena za skupni trg?

Slovenija je vstop v Evropsko unijo leta 2004 praznovala na novem čezmejnem trgu med Novo Gorico in Gorico. Trg, ki je medtem tudi v evropskem merilu postal simbol čezmejnega sodelovanja, je po treh letih še vedno brez skupnega imena in nič ne kaže, da ga bo v bližnji prihodnosti tudi dobil. „Še so ovire v glavah,“ opozarja novogoriški župan Mirko Brulc. Na italijanski strani se je namreč že uveljavilo ime Transalpina, novogoriški mestni svet pa bo o poimenovanju predvidoma odločal na majski seji.

Novogoriška in goriška občina sta se dolgo dogovarjali o enotnem imenu. „Trg s skupnim imenom bi bil lepši in boljši, hkrati pa bi dokazoval, da s čezmejnimi sodelovanjem vsi mislimo resno, a italijanske strani, pri čemer ne mislim na uradno občinsko politiko, v to ne moremo prisiliti,“ je za STA povedal Brulc.

V času levosredinske uprave občine Gorica pod vodstvom Vittoria Brancatija, ki je bila v minulih petih letih sodelovanju z Novo Gorico izjemno naklonjena, je bilo tako več neuspešnih poizkusov iskanja skupnega imena trga, kar je deželni tajnik stranke Slovenska skupnost Damijan Terpin ocenil kot „nevzdržno in bi bil zares skrajni čas, da občinski upravi najdeta skupno poimenovanje“.

A se to najverjetneje ne bo zgodilo. Na bližnjih volitvah v Gorici je na obzorju zmaga desnice, desničarski kandidat Ettore Romoli pa je že na predstavitvi svoje kandidature pred dvema mesecema povedal, da se ne bodo preveč ukvarjali s skupnim trgom, ker ima mesto druge potrebe.

Novogoriška komisija za poimenovanje ulic, naselij in javnih ustanov je sicer zaenkrat dobila tri predloge za ime čezmejnega trga, ki jih je posredoval Forum za Goriško. Predsednik foruma Boris Nemeč zagovarja poimenovanje po avstroogorskem cesarju Francu Jožefu, ki je povezan z izgradnjo Bohinjske železnice, saj bi tako „turistom lažje prodali zgodbo o trgu“. Direktor Goriškega muzeja Andrej Malnič pa predlaga ime Kolodvorski trg oz. Na postaji, pri čemer njegov predlog podpirata tudi Brulc in Marušič.

Zadnjo besedo pa bo imel novogoriški mestni svet. Ta je o poimenovanju trga, ki ga krasi mozaik nove Evrope zamejskega umetnika Franka Vecchietta, na sredini katerega poteka državna meja, razpravljal že jeseni leta 2004, a se svetniki in svetnice niso mogli zediniti o imenu. Sicer je bilo doslej v igri že več poimenovanj, kot so npr. Trg združene Evrope, Trg prijateljstva, trg Edvarda Rusjana in Blanče, med pogovori Slovencev v Gorici pa se je uveljavilo preprosto poimenovanje Skupni trg obeh Goric.

Uradne ure tudi ob sobotah

S 1. majem je v Sloveniji začela veljati spremenjena ureditev za uradne ure državne uprave, torej uradnih enot in območnih enot organov. Po novem so uradne ure tudi vsako prvo soboto v mesecu oziroma drugo soboto, če pride prva sobota na državni praznik ali drug dela prost dan.

V skladu s spremembami uredbe o upravnem poslovanju, ki je stopila v veljavo s 1. majem, bodo uradne ure tudi ob torkih, ob sredah pa se podaljšujejo do 18. ure. Prva sobota, ko so bile odprte uradne ure v skladu s temi spremembami, je bila 5. maja.

Po besedah ministra za javno upravo Gregorja Viranta bodo v začetku prihodnjega leta preučili, kako so se novosti zlasti glede uradnih ur ob sobotah obnesle, in se na tej podlagi odločili, kako naprej.

Stroški, ki bodo nastali zaradi teh sprememb, so tako nizki, da jih bo možno zagotoviti znotraj obstoječih finančnih načrtov upravnih organov, je zagotovil. Povprečni strošek na upravno enoto bo 300 evrov na mesec - gre za stroške za malico in za prevoz na delo za tiste, ki bodo delali ob sobotah, je dejal Virant.

Virant je opozoril tudi na spletno podaljšanje prometnega dovoljenja, e-soritev, ki je prenovljena in po njegovih besedah zelo enostavna. Vsi tisti, ki jim ni treba opraviti tehničnega pregleda, lahko prometno dovoljenje podaljšajo preko interneta. Pri zavarovalnicah Tilia, Generali in Triglav pa je hkrati možno tudi spletno obnoviti obvezno avtomobilsko zavarovanje, ki je pogoj za podaljšanje, je pojasnil minister.

V sodelovanju z ministrstvom za notranje zadeve pa pripravljajo še eno elektronsko storitev, in sicer e-opomnik. Vsak državljan se ga bo lahko naročil nanj, informacijski sistem pa ga bo avtomatično obvestil o tem, kdaj mu poteče kakšen dokument, npr. potni list ali prometno dovoljenje.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Zaupanje ima bistven pomen, tako v osebnih kot v družbenih odnosih. Če tega ni, vse ostalo izgubi na verodostojnosti. Nekaj takega se dogaja v današnji Argentini, sredi raznih volilnih kampanj in pred nejasno prihodnostjo.

Blaženi procenti. Vladno sporočilo, da je inflacija meseca aprila dosegla le 0,7% je neprijetno odjeknilo v javnosti. Po eni strani so strokovnjaki razlagali zmoten način računanja, ki je pripeljal do tako neverjetne številke. Še bolj pa smo lahko zaznali nejevoljo med ljudmi, ki jim ti procenti ne gredo v račune, saj ob vsakem nakupovanju spoznajo, da cene rastejo v razmerju, ki je zelo različen od vladnih ugotovitev. Razlaga vladnim statistikam je enostavna: upoštevajo cene bazičnih produktov, ki so določene po sporazumu med vlado in proizvajalci. A teh predmetov ni lahko najti v veleblagovnicah. Predvsem, kar se tiče mesa, se kaže hudo pomanjkanje v supermarketih, medtem ko ga je dovolj v mesnicah, a cene so bistveno različne. Drug način vladnega postopanja: kadar cena nekega pridelka močno poskoči, ga vladni statistični zavod enostavno izključi iz seznama in ga ne upošteva pri računanju inflacije. Tak je primer solate in drugih pridelkov, katerih cene so tudi zaradi klimatskih razlogov izredno poskočile.

Nad vsem en velik vprašaj. Seveda se nezaupanje ne omeji le na cene. Najnovejši primer, poznan pod imenom „Skanska“, preveč jasno kaže, da je tudi pod to vlado možna korupcija. Naj se predsednik še tako izgovarja, naj skuša odgovornost prenesti na privatna podjetja, nezaupanje ostane. Sedaj zadevo raziskujeta dva sodnika: eden davčno poneverbo, drugi pa možno korupcijo. Pod očmi sodnika so že trije vladni funkcionarji, katerih bančne račune pregledujejo. Nezaupanje se širi tudi na sindikalno-podjetniške razmere, kjer se objavljajo „uradne“ številke povišanja plač, medtem ko so realne povišice (v obliki dodatkov in novih delavnih pogojev) drugačne, kot pa trdi vlada. Vmes pa imamo volilno kampanjo v prestolnici, kjer vse obljube zvenijo tako prazno, da jim tudi malokdo še verjame. Nekaj podobnega je bilo z zloglasnim „atentatom“ na hišo predsednika države v južnem Rio Gallegos. Potem ko je Kirchner zagnano trdil, da je teorija atentata resnična, so zdravniki in sodnija ugotovili, da je šlo le za duševno prizadetega šoferja, ki se je s svojim tovornjakom „obregnil“ ob predsednikovo posest. - Če torej ni zaupanja, kakšno upanje nam ostane za prihodnost.

Brez sloge ni moči. Sredinski opozicijski vodja Lopez Murphy je pretekli teden otvoril svojo predsedniško kampanjo. Tudi to zveni nekako anahronično v trenutku, ko se vse suče okoli volitev za vodjo prestolnega mesta. Tukaj njegova stranka niti nima kandidata, ker podpira Macrija. A na državni ravni med njima ni soglasja. Nekaj stvarnega pa je Murphy ob tem le ugotovil: potrdil je nezmožnost skupne opozicijske povezave. Pravzaprav sam celo premišlja, če bo končno res kandidiral, ali se bo prisilil k „državljski povezavi“, ki je kroji Elisa Carrió. Boji se, da ga bodo opeharili za poslanska kandidatna mesta. Tudi tukaj ni zaupanja. Nekoliko drugačen pa je položaj v predsednikovi rodni provinci Santa Cruz, kjer se socialni nemiri nadaljujejo. Ne gre več le za stavko učiteljev, temveč za splošen družbeni nemir, ki presega sindikalno polje in prihaja na politično. Škof iz Rio Gallegos, mons. Juan Carlos Romanin je trdo napadel krajevno vlado, opozoril na pomanjkanje svobode izražanja in zatrdil, da „tukaj, kdor misli drugače, ga smatrajo za sovražnika, ki ga je treba spraviti s poti“. V tem ozračju se kuje opozicijska povezava, ki je prisilila vlado, da je predstavila predstavitev kandidature predsednikove sestre Alicie Kirchner kot kandidatke za guvernersko mesto.

Napetost ne pojenja. Omenili smo škofa iz Rio Gallegos. Tudi na državni ravni se še ni odprla pot dialoga med Cervinjo in predsednikom. V zadnji številki smo omenjali težave in nasprotja na tem področju. Tudi tukaj nezaupanje igra svojo vlogo. Pretekli teden je Kirchner povabil na razgovor upokojenega škofa iz Misionesa (mons. Joaquín Piña), ki je bil odločen za poraz kirchnerjevih pripadnikov na lokalnem referendumu. Ta sestanek so ga nekateri razlagali kot dobronamerno gesto predsednika, drugi pa so v njem videli poizkus razdora v cerkvenih vrstah. Zaman: Cerkev ostaja na svojem stališču zahtev formalnega dialoga. Dejstvo je, da vodstvo škofovske konference že dolgo časa prosi za sestanek z glavnimi institucionalnimi osebnostmi: s predsednikom poslanske zbornice, nato s predsednikom senata in končno s Kirchnerjem, v tem vrstnem redu. Predsedniku pa prav ta vrstni red ni bil po godu in opazovalci trdijo, da je prvima dvema namignil, daj na sestanek ne pristaneta. Mons. Piña je šel na sestanek s privolitvijo kardinala Bergoglia a tudi z zavestjo, da formalna prošnja cerkvenega vodstva ostaja nespremenjena. Vsaj ena ustanova, na katere linijo se človek lahko zanese!

SLOVENCİ V ARGENTINI

SREDNJEŠOLSKI TEČAJ R.M.B.

Dijaški obisk iz Slovenije

V soboto, 21. aprila, je Srednješolski tečaj ravnatelj Marka Bajuka v Buenos Airesu obiskala skupina dijakinj iz Slovenije. Prihajale so iz gimnazije Vič v Ljubljani, kjer prof. Mirjam Batagelj Jereb poučuje španski jezik. Ta obisk Argentine, ki je trajal od 19. aprila do 2. maja, je bil torej v obliki ekscurzije in izmenjave z dijaki šol iz špansko govorečih dežel. Dijakinje so med bivanjem v Argentini stanovali pri slovenskih družinah na področju Velikega Buenos Airesa. Skupino je poleg prof. Jereb Batagelj spremljala še profesorica biologije, Helena Potočnik Vičar.

Omenjeno soboto je skupino petnajstih obiskovalk ob prihodu sprejela ravnateljica tečaja prof. Neda Vesel Dolenc. V jedilnici Slovenske hiše, kjer so biti tudi naši dijaki petega letnika, ki bodo letos potovali v Slovenijo, jim je izrekla dobrodoščilo ter obrazložila poslanstvo, zgodovino in delovanje tečaja. Nato so v profesorski zbornici imele razgovor z ustanoviteljem tečaja, dr. Markom Kremžarjem. V tretji in četrti učni

Razgovor z dr. Markom Kremžarjem

uri pa so se porazdelile po razredih in sodelovale pri pouku posameznih predmetov skupaj za našimi dijaki.

Zaključno srečanje je bilo znova v jedilnici, kjer so bili to pot tudi dijaki drugega letnika. Poleg izmenjave mnenj in razgovora o obisku, je vsaka od obiskovalk prejela še lično spominsko vrečico, z enim izmed almanahov, kjer so opisani znameniti argentinski kraji, majhen usnjen zemljevid Argentine ter izvode našega slovenskega tiska.

Dijakinje pa so se med bivanjem v Buenos Airesu udeležile osebno z družinami gostiteljicami še drugih dejavnosti skupnosti, ogledale razne zanimivosti mesta in okolice, udeležile dnevnega pouka v eni izmed argentinskih rednih šol in dobile vsaj bežen vpogled v tukajšnjo kulturo in življenje.

Srečanje na tečaju je bilo gotovo pozitivno, in kaže na nove možnosti sodelovanja in medsebojnega spoznavanja med Slovenijo in našo skupnostjo. Upati je, da je to le začetek še drugih podobnih obiskov, ki so obojestransko pozitivni.

Z ravnateljico prof. Nedo Vesel Dolenc

SAN MARTIN

Prijateljstvo DRUŽI Nas

Zarečenega kruha se največ poje, zarečenega pisanja tudi. Med počitnicami sva bili trdno sklenili, da o delovanju Doma ne bova več poročali. Na občnem zboru, ki se je vršil 25. marca, naj bi novoizvoljenemu predsedniku lepo pokazali zobe in stvar bi bila končana. Kako sva se uštel! Nov predsednik Doma, dr. Viktor Leber, je po poklicu zobozdravnik. Pred tem dejstvom nama ni kazalo drugega kot stisniti zobe, držati jezik za zobmi in nadaljevati s poročanjem.

OBČNI ZBOR

Nič ni bolj dolgočasnega, kot poročati o občnem zboru. Vse je že vnaprej določeno in vsi občni zbori potekajo podobno. Tudi naš ni bil izjema. Začel ga je predsednik inž. Tone Podržaj z molitvijo. Izčrpana poročila so podali tajnik Janez Filipič, kulturni referent dr. Viktor Leber, blagajnik Rudi Dimnik. V imenu nadzornega odbora je podala razrešnico prof. Lučka Santana Smersu. Predsednik Podržaj se je v kratkem nagovoru zahvalil vsem organizacijam, vsem članom in odbornikom za požrtvovalnost in pripravljenost pri skupnem delu.

Na dnevnem redu so bile volitve novega odbora. Za nadaljnji dve leti je bil izvoljen sledeči odbor: predsednik Viktor Leber, podpredsednik Toni Kastelic, tajnika Janez Filipič in Tone Podržaj, blagajnik Rudi Dimnik, kulturna referentka Marta Jenko Škulj, gospodarji Jože Skale, Jože Jerman in Tone Belec, športna referenta Omar

Santana in Ivan Medvešek, mladinski referent Tomaž Filipič, odborniki Dani Žagar, Marko Škulj, Alejandro Leber, Pavel Verbič, Marjan Boltežar (ml.), zastopnika pri Federaciji Grega Verbič in Jože Rupnik, nadzorni odbor Marjan Boltežar in Lučka Santana. Spregovoril je novi predsednik dr. Viktor Leber, se prisrčno zahvalil za zaupanje in povabil vse k delovanju pod geslom „Prijateljstvo družni nas“. V ponedeljek 26. marca je bila že prva seja, na katero so bili vabljeni voditelji organizacij. To prvo srečanje je bilo predvsem prijateljsko, saj je po seji sledil asado.

VELIKI TEDEN

Kako lepo je poročati o najbolj svečanem tednu v letu. Začeli smo ga na predvečer cvetne nedelje z duhovno obnovo. G. Pavle Novak nas je vpeljal v praznovanje največjega praznika naše vere. V kapele zavoda Srca Jezusovega smo nadaljevali s križevim potom, ki ga je skrbno pripravila sanmartinska mladina.

Cvetne nedelje si ne moremo predstavljati brez butaric. Tudi letos so jih izdelali starši in učenci Rožmanove šole. Vse potrebno je priskrbel Janez Filipič. Tako je bila cvetna nedelja zares slovesna. Na veliki petek so mladci in mladenke z voditeljico Moniko Filipič barvali pirhe. Lotili so se tudi barvanja okrasnih lesenih pirhov, in sicer pod vodstvom Lučke Kastelic. Na veliko soboto popoldne smo se v lepem številu zbrali pri žegnu. Naš župnik dr. Jure Rode je

po slovenski navadi blagoslovil velikonočna jedila.

Dočakali smo vstajenja dan. Slovesno sv. mašo je daroval prelat dr. Jure Rode. Slovenski pevski zbor ob spremljavi in vodstvu prof. Lučke Marinček Kastelic pa je prazniku dal še posebno slavnosten pečat. Po sv. maši smo pohiteli k skupnemu zajtrku. Veselo alelujo so nam zaželeli predsednik doma, Polona Makek v imenu Zveze slovenskih mater in žena, Nataša Rupnik v imenu mladine in pevski zbor z ubranim petjem. Mladi so vsem postregli s pirhi in potico.

DRUGE DEJAVNOSTI

Zveza slovenskih mater in žena je imela meseca marca in aprila sestanke, na katerih je Bernarda Opeka Zihrl opisala obisk pri bratu misijonarju Petru na Madagaskarju. Zanimivo pripovedovanje je popestrila s fotografijami.

V soboto, 17. marca je šolski zvonec naznačil začetek 55. šolskega leta v Rožmanovi šoli. Pod vodstvom Nine Pristovnik Díaz se pouka slovenskega jezika udeležuje 38 otrok.

Slovenski pevski zbor, ki ga vodi prof. Lučka Kastelic, je začel z rednimi vajami, in sicer letos ob sredah. Meseca marca se je začel tečaj kvačkanja pod spretnim vodstvom Mojce Oberžan Jarc. Ob petkih je v Domu zelo živahno. Žene kvačkajo, možje kvar-tajo, mladi trenirajo v odbojki, tu pa tam še kakšna seja ali vaja, vedno pa kaj za pod zob.

Z veseljem vam bova še naprej pripovedovali o vsem, kar se dogaja v našem dragem Domu. Jesenski pozdrav!

Sanmartinski lipi

Občni zbor Zedinjene Slovenije (2)

Nadaljujemo z objavo razvoja 60. občnega zbora našega krovnega društva Zedinjena Slovenija, ki je potekal v nedeljo, 22. aprila. V tej številki povzamemo poročilo tajnika Toneta Mizerita in blagajničarke, ge. Alenke Jenko Codec.

Tajniško poročilo

Delovanje društva v pretekli poslovni dobi se je normalno razvijalo. V teku leta 2006 je umrlo 9 članic in članov, vstopil pa je 1. Po knjigovodstvu imamo vpisanih 309 članov, med njimi 136 družinskih; torej skupaj 459 članic in članov, večina z dolgoletnimi dolgi.

Zedinjena Slovenija je prejela v teku leta 52 pisem. Odposlala pa je 45 pisem. Sem pa niso šteta pozdravna pisma z občnega zbora, božična voščila, niti vabila k udeležbi in pa zahvalna pisma ob raznih priložnostih. Prav tako smo v sklopu Medorganizacijskega sveta natisnili in razdelili zapisnike v 55 izvodih. Tiskali in razdelili smo med vse domove in ustanove letni program prireditve ter razno drugo dokumentacijo.

Raznih pisem, opominov, terjatev in odgovodi smo v območju Svobodne Slovenije v letu 2006 odposlali 115.

Število prejetih in odposlanih pisem se iz leta v leto manjša, ker dejansko tako osebe kot ustanove prehajajo na elektronsko pošto. Po elektronskih pošti smo v sklopu Zedinjene Slovenije in Svobodne Slovenije prejeli tekom leta 1235 e-mailov in odposlali 1064. Tukaj niso všteta dnevna poročila Radija Ognjišče, ki jih redno pre-

jemamo, priloge časopisov, informativni bilteni strank in ustanov, itd. Zedinjena Slovenija je po svojem tajniku tudi vključena v elektronsko mrežo zveznega odbora naših mladinskih organizacij. Z veseljem tudi ugotavljamo, da se na našo ustanovo obrača vedno več oseb iz Slovenije v najbolj različnih zadevah. Ker je naša spletna stran registrirana v večini slovenskih brskalnikov, je dostop vsem na razpolago. Tudi po tej poti širimo poznanje, obstoj in delo naše skupnosti.

Glede tednika Svobodna Slovenija smo v pisarni redno tedensko razpečevali tiskane izvode. Brisati bomo morali še nekaj naročnikov, ki ne odgovorijo na naše opomine in imajo večletni dolg.

Ohranili smo občasne stike s Slovenskim planinskim društvom iz Bariloč in z Društvom Slovencev v Mendoza, Slovenskim društvom v Miramaru in Slovenskim društvom Triglav v Rosariu. Prav tako smo v pisnem stiku z društvom slovenskih potomcev v Paraná, Entre Ríos.

V redni povezavi smo z Izselskim društvom Slovenija v svetu in s Svetovnim slovenskim kongresom.

Operativno redno delujemo z Veleposlaništvom Republike Slovenije v Buenos Airesu in z Uradom za Slovence v zamejstvu in po svetu na Republike Slove-

nije.

V teku leta 2006 je imel odbor 11 rednih sej, organizacijsko pa je pripravil tudi 5 rednih sej Medorganizacijskega sveta in prvo sejo delegatov Federacije slovenskih društev v Argentini. Vse zapisnike, informacije in tiskovine povezane s tem delovanjem so na skrbi tajništva društva.

Vse delo v pisarni je tekom leta potekalo normalno. Delovne moči so bile zaposlene tako z delom uprave Društva in Svobodne Slovenije, kot knjižnice, videoteke in tudi Arhiva slovenske skupnosti.

Po tajništvu tudi pošiljamo redno poročilo o delovanju slovenske skupnosti v Argentini na Radio Ognjišče. Poročila pripravljata tiskovni referat.

V letu 2006 sta delo v pisarni opravljala Tone Mizerit in cont. Tonči Vesel. V zadnjih mesecih pa smo vključili novo delovno moč, gdč. Marto Petelin, ki sodeluje pri tedniku in opravlja tudi razna uradniška dela, sodeluje pri knjižnici in Arhivu. Obe ma se tajnik še posebno zahvali za zvesto in vestno opravljanje dela.

Nazadnje se zahvalim še vsem, ki so mi v tem letu stali ob strani in mi vedno bili v pomoč.

Blagajniško poročilo

Poročilo blagajničarke za poslovno dobo, zaključeno 32. 12. 2006, z bilanco št. 60.

Računovodski izkazi za preteklo leto so sledeči:

DOHODKI ALI SREDSTVA: Članarina \$

5.714.-; Naročnina \$ 70.365.-; Darovi \$ 137.628.-; Oglasi \$ 16.122.-; Razno \$ 374.-; Skupaj: \$ 230.203.-

IZDATKI: Administrativni stroški: \$ 163.393,27.-; Amortizacije: \$ 9.638,26.-; Prireditve: \$ 2.611.-; Propaganda: \$ 1.455.-; Posmrtnine: \$ 400.-; Skupaj \$ 177.497,53..

Preneseni čisti dobiček prejšnjih let: \$ 1.586,44.-.

Prebitek: \$ 54.291,91.-.

Pisarna si je tekom prejšnjega leta nabavila nove računalnike, fotokopiradoro, osebne mikrofone in reflektorje, kar opravičuje ta prebitek. Glede prispevka Republike Slovenije potom Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu, je v obravnavanem letu, zamenjanega v našo valuto znesel \$ 135.774.- Ta znesek je bil razdeljen med sledeče ustanove ali delovanja: Svobodna Slovenija \$ 51.232.-; Zedinjena Slovenija \$ 69.386.-; Knjižnica Z. S. \$ 3.657.-; Arhiv Z. S. \$ 7.445.-; Srednješolski tečaj R.M.B. \$ 4.054.-.

Preteklo dobo smo zaključili bilanco št. 60, številka ki sama po sebi govori o žilavosti, vztrajnosti in neutrudljivem delu naše organizacije in naj pritrdim, da še ohranjamo mero optimizma za naprej. Za vse drobno in operativno delo, kot je terjatev zaostalih naročnin, zbiranje oglasov, in predstavitev ter utemeljitev računov na Uradu itd. naj gre javna zahvala gospe Tončki Vesel Re.

Najlepša hvala pa tudi vsem našim članom, naročnikom, ki nas spremljajo in podpirajo in s čigar naklonjenostjo računamo še v naprej za širjenje slovenskega duha na tej južni polobli sveta.

BRALI SMO

Z odpada

V Trubarjevem antikvariatu je bila v četrtek zvečer dražba in na njej tudi osupljiv, prav ganljiv spopad. Ni šlo za kakšno redko, lepo, z unikatnimi ilustracijami bogateno knjigo, ki jih je bilo veliko naprodaj, saj je med prvo in drugo svetovno vojno Slovence okužil bibliofilski virus. Ne, osrednji predmet poženja je bil en sam list papirja, s tintnim svinčnikom popisan. Z lepo pisavo in s čutom za obliko je na njem napisano Voščilo, prigodna pesem za rojstni dan:

*Zaman v tej zgradbi iščeš sreče,
veselja ali razvedrila ...*

Štiri štirivrstičnice so namenjene nekemu Zdenku, napisal jih je „Anton Kutin – krivec poet“, pisec brez slovesa – in, resnici na ljubo, noben bralec jim ne bi namenjal posebne pozornosti, ko ...

Ko voščilo ne bi bilo napisano v zaporu. Ko pod pesmijo ne bi stalo, da so tople želje za rojstni dan prišle iz celice 197. Ko se stanovalci te celice ne bi podpisali z imeni in priimki. Ko tam ne ni bil napisan tudi datum, 6. oktober 1945. Arestantsko voščilo torej sodi v čas, ki v predpisani interpretaciji uživa sloves obdobja, ko je zasijalo sonce pravičnosti in radosti, ko se je hodilo na udarniško delo in zanosno gradilo nov svet. Prav vse je bilo storjeno za to, da bi se s te podobe zbrisale in zretuširale temnejše črte. Recimo to, da se dan za dnem (tudi noč za nočjo) vrstijo aretacije, da ljudje izginjajo, da ni mogoče ugotoviti, kam so jih odpeljali, kje so zdaj, ali se jih sme obiskati, ali se jim sme prinesiti paket, – ali morda kdo ve, ali so živi ali mrtvi.

Preprost list s štirimi kiticami voščila je imel izključno ceno sto evrov. Res, sto evrov, toliko kot pet boljših knjig z istega prodajnega seznama. In čeprav so priprave tekle v tišini, je na dražbo prišlo pol ducata ljudi, ki jih je zanimal predvsem ali samo ta list. Preden se je spopad z višanjem cene končal,

je list dosegel ceno 400 evrov. Štiri-sto evrov!

Na dražbo je list zašel čisto po naključju. Nekdo je pospravljaj – morda pri pokojnem Zdenku – in nosil v staro šaro. Nekdo je malo brskal po starem papirju, delal selekcijo in dajal na stran rokopisno gradivo. Nekdo je potem to odnesel k človeku, ki živi od oživljanja in recikliranja zavrženega. Na boljšem trgu. Nato so ljudje hodili mimo, malo brskali, malo spraševali po ceni, malo listali, prebrali in brali. Nato se je nekdo, ki z veseljem počne vse prej naštetu, ovedel, za kaj gre: Za voščilo sozaporniku ... Morda je prepoznal ime Antona Kutina, ki je bil znan mariborski učitelj?

Ali pa je pomislil, da je Maks Wraber morda tisti znameniti botanik Wraber? In Lado Kham – ali je to kaj povezano s trgovci Kham?

Še najbolj verjetno pa je, da je med podpisanimi voščilci prepoznal Leona Štuklja. V zadnjem desetletju svojega življenja – od devetdesetega leta naprej – je postal nekdanji olimpijski zmagovalček Štukelj daleč najbolj slaven Slovenec. Bil je deležen tudi najbolj zdizajniranega in skoreografiranega oboževanja, kar smo jih pri nas kdaj spravili skupaj. Da bi nam bil v še večjo čast in ponos, smo častili izjemno spretnost njegovih kit in mišic, koordinacijo gibov in duha, pa tudi njegov bonton, zadržanost, umirjeno eleganco. Veljalo pa je za nespodobno omeniti, da je gospod Leon Štukelj tudi pravnik in da je bil v stari Jugoslaviji sodnik; prav nesramno se je zdelo vprašanje, kaj se je zgodilo, da je potem v novi Jugoslaviji izgubil pravico do opravljanja poklica, da je postal lastnik uničujoče karakteristike, tako rekoč državni sovražnik, ki pa so ga „pustili pri miru“, da je v revščini in anonimnosti opravljal posle nižjega komercialnega referenta ... potem ko je opravil arestantsko tlako.

Leon Štukelj, jeseni 1945 zapornik v celici št. 197, na Miklošičevi cesti v Ljubljani – tam, kamor ga je v predvojnih časih kdaj zaneslo po službenih opravkih. Na slami je ležal z dr. Maksom Wrabrom, z gospodom Khamom in Kutinom, še z dvema možema, katerih podpisov še ne znamo razbrati, in seveda s tistim Zdenkom, ki je imel 6. oktobra 1945 rojstni dan, čez čas pa bil izpuščen iz zapora. Ven se mu je posrečilo odnesti tudi list s pesniškim voščilom in trajni spomin na arestantske kamerade.

Morda stari papir ne bi dosegel niti približno tako visoke cene, ko bi bil v mogočni družbi. Ampak listi, ki so bili pretihotapljeni iz socialističnih celic, so izjemna redkost. Če izvzamemo tistih 62.000 verzov, ki jih pod roko ven pošiljal Vitomil Zupan – ki je bil očitno z vsemi žavbami namazan in je znal samega hudiča okrog prinesiti – ima človek komaj kaj vzeti v roke, prebrati, videti, na ogled postaviti. Ali so veliki čuvaji socialističnega reda in pravovernosti takšne papirje uničevali? Tako je. Prav malo se je prebilo na prostost. Ljudje, ki bi jih tako gradivo lahko zanimalo iz drugačnih pobud, morda moralo zanimati, pa so se pohlevno uklanjali veri, da je tako, kot je, ravno prav. Slovenski muzejski inventar je lep primer te medle pohlevnosti.

S kancem škodoželjnosti lahko rečemo: Kako krasno, da se ustano-ve, ki jih tako gradivo doslej sploh ni zanimalo, strastno poganjajo za listom arestantske poezije! Kako imenitno, da so zanj pripravljene dati pol plače! A odrinimo škodoželjnost, gospoda Štukelj in Wraber je gotovo ne bi odobraval. Zato samo: Lepo, da se je ohranil droben spomin na celico 197 v sodnem zaporu in na njegove po krivem preganjane, vrle stanovalce leta 1945/46. Dobro, da je končno zanimanje tudi za temno stran meseca. In končno: hvalabogu, da kdo kdaj brska po odpadu in kaj odbere z njega.

Alenka Puhar
(Delo, 23. 04. 07)

G. JOŽE RAZMIŠLJA

Zdrav ponos

Za pravilno razumevanje sta potrebni obe besedi, ker sam ponos ni vedno zdrav in človeku lahko celo škodi. Človek je ponosen na sebe, če sebe povišuje nad druge, če ostale zapostavlja in ima sebe za več in boljšega od drugih. To ni vedno pravilno in moremo drugim celo delati krivico. Farizejevega izraza: „Hvala, ti gospod, da nisem tak kot drugi“, ko je druge poniževal in sebe imel za najboljšega, ne moremo posnemati.

Zdrav ponos pa ima svoje korenine v dobrem in gleda na svoje bližnje kot na samega sebe.

Zdravo smo ponosni, če gledamo na sebe in na druge, kot na ljudi. Bog nam je kot takim vsem dal življenje. Vsi smo božja podoba in vsi imamo končni večni namen. Če Bog ni delal pri tem nobene izjeme, je tudi mi ne smemo delati in nobenega poniževati kot človeka. Ni važna ne narodnost, ne vera, ne barva in ne kultura. Pri Bogu je prostora za vse. Nihče ni več in nihče manj.

Zdravo moramo biti ponosni, da smo Slovenci, slovenske krvi ali njihovi potomci. Danes nas pozna ves svet. Naj nas ne bo sram govoriti slovensko, kjer to lahko in če znamo. Če pa ne, se pa naučimo, kot to delajo drugi, ki se hočejo naučiti enega jezika več. Pravilen je slovenski izraz: kolikor jezikov človek zna, toliko mož velja. In Argentincem je to všeč. Mnogi so, ki želijo razumeti in govoriti po slovensko.

Zdravo moramo biti ponosni, da smo kristjani in katoličani. Drugih ne zavračamo, a hočemo ohraniti, kar nam je dal sam Bog in so nam posredovali naši predniki. V nebesih imamo veliko število naših svetnikov, morda ne uradno proglašanih, Cirila in Metoda, blaženega Slomška in na tisoče mučencev, ki krasijo zlate strani knjige življenja. Na to smo lahko in moramo biti ponosni. Nismo na zadnjem mestu. Slovenci smo od krščanstva veliko dobili in prav toliko ali še več moramo napraviti za edinost kristjanov. V misijonih in na različnih krajih sveta je mnogo naših ljudi, ki oznanjajo ljudem božjo dobroto. V njih najdemo dosti goriva za zdrav ponos, ki nas sili k delu za naše lastno in tuje zveličanje.

Zdrav ponos naj nas krepi tudi v tem, da smo se Slovenci v tako velikem številu uprli in nismo sodelovali s komunisti in njihovo ideologijo. Imeli smo preroške in dobre voditelje, cerkvene in svetne, ki smo jih poslušali in ubogali. Čas nam je vse to potrdil in nam dal priznanje. Vendar s porušenjem berlinskega zidu, še ni vse končano. Komunizem je umrl, ni pa mrtev, je bilo zapisano v Buenos Airesu in dokaz za to nam je Latinska Amerika.

Zdrav ponos, o katerem lahko govorimo in se z njim ponašamo, prenesimo na našo mladino in na vseokrog nas in jih prepričajmo, da se splača boriti za dobro v našem življenju.

HODIL PO ZEMLJI SEM NAŠI...

Dolenjska - Spodnji pas I

Sedaj pa pojdimo na najjužnejši del Dolenjske ali Spodnji pas, po delitvi, ki smo si jo izmislili.

Turjak – mala vasica, ki je doživela svoj razcvet v 15. stoletju, zaradi železarske obrti. Nad vasjo stoji znameniti in nam dobro znani grad Turjak.

Prednik današnjega gradu je prvič omenjen 1220, sedanje stavbe so bile dograjene 1521. Prvi lastniki, Auerspergi ali Turjačani so dobili posestva v tem okraju že v 11. stoletju in so jih potem razširili. Slavo so si pridobili v bojih zoper Turke. Andrej Turjaški je leta 1593 odločilno prispeval k zmagi nad Turki v bitki pri Sisku.

V času protestantizma so grofje podpisali P. Trubarja in prevajalca sv. pisma, J. Dalmatina. Ta je imel svoje pridige v grajski kapeli in se menda pod njo, v „luteranski kleti“ skrival, ko so protestante preganjali.

Pesnik tega rodu, Anton A. Auersperg (1806-76, psevdonom Alexander Grün) je 1850 izdal prevode slovenskih ljudskih pesmi v nemščino.

Grad Turjak je dramatično povezan z našo polpreteklo zgodovino. Ko je Italija septembra 1943 kapitulirala, se je v gradu zbralo okoli 700 vaških straž in četnikov. Ker so si italijanski okupatorji odkupili prosto pot domov s tem, da so partizanom pustili vse orožje, vključno topove, so partizani grad napadli (partizanske enote so

celo spremljale Italijane na tej poti, da bi jih branili pred morebitnimi napadi ogorčenega ljudstva). Ker pa topov niso znali uporabljati, so zadržali italijanske topničarje. Po tednu dni obstreljevanja in rušenja zidov, so zaradi požarov, pomanjkanja streliva in hrane, ter zaradi izdajstva, branilci gradu izobesili belo zastavo. Partizani so jim zagotovili status vojnih ujetnikov, če zapustijo grad brez orožja. Kot že tolikokrat, so tudi tokrat prelomili dano besedo. Ranjence so pobili kar pod grajskimi zidovi, vojake pa zvezane gnali v Kočevje – nekaj jim jih je med potjo ušlo – kjer so jih večino na skrivnem pobili, druge pa obsodili na „ljudskih sodiščih“.

Seveda je bila pri teh dogodkih uničena in izropana večina grajske opreme, rodbinskih arhivov in drugih dokumentov.

Pred umikom iz domovine prve dni maja 1945, je domobranska politična policija pri gradu postrelila 29 ujetih komunističnih voditeljev in komisarjev, ki so bili v glavnem odgovorni za pobijanje protikomunistov v teh krajih. (Menda jih je bilo nekaj manj, ker so partizani ob prekopu dodali nekaj trupel, da je bil „zločin“ hujši). Te „žrtve domobranskega zločina“ imajo v bližini svoj spomenik. Spomenik pobitim ranjencem in ujetnikom, „žrtve partizanskega zločina“ pa še čaka na primerni čas.

Pred gradom raste stara lipa, ki jo opisuje že Valvazor, Prešeren jo pa v

Turjaški Rozamundi omenja kot hrast.

Malo nižje od Turjaka je naselje **Rašica**. Valvazor omenja, da je bilo v tem okraju močno razvito polharstvo – menda so kožice prišle celo do Nizozemske in Španije. Tam stoji Temkov mlin, naslednik rojstne hiše Primoža Trubarja (1508-86), duhovnika in protestantskega pisca, ki je z izdajo prvih slovenskih tiskanih knjig, Abecednika in Katekizma (1550) postavil temelje slovenskega pisnega jezika.

Bolj proti jugu je naselje **Velike Lašče**, sredi hribovite kraške pokrajine, s poljedelskim zaledjem.

Naselje, kot vas Lašče, je prvič omenjeno že 1145. Turki so ga večkrat razdejali. Do leta 1893, ko je mimo stekla železnica, je bilo važno prevoziško postajališče. Dvostolpna cerkev Marijinega rojstva je bogato opremljena. V gostilni „Pri Kuklju“ so razstavljeni osebni predmeti dveh znamenitih Laščanov: Frana Levstika (rojen v bližnji vasi Dolnje Retje) in Josipa Stritarja (1836-1926, rojen v vasi Podsmreka pri Velikih Laščah, kjer je na njegovi obnovljeni rojstni hiši spominski relief, delo F. Goršeta).

Nova Štifta, s samo 8 prebivalci, je znana po romarski cerkvi Vnebovzvetja Device Marije, grajene med 1641-71, na vzpetini Brinov vrh, kjer so se čudežno prikazovale luči. Stavba je osmerokotna, z 20 m visoko kupolo, obdaja jo pokrit arkadni hodnik. V cerkvi so trije zlati oltarji.

Ribnica: 3300 prebivalcev, je upravno, gospodarsko in kulturno središče Ribniške doline. Poznana je tudi kot središče suhe robe in lončarstva. Spomnimo se na „Sem

Rejbenčan Urban, po cejljem svetu znan ...“

V zadnjih letih se je razvila lesna in kovinska industrija, suho robo izdelujejo na strojih. Na drugo nedeljo v septembru prirejajo „Ribniški sejem“ na katerem razstavljajo in prodajajo te izdelke. Lesni izdelki za vsakdanjo rabo – ali suha roba – so ponesli sloves Ribničanov do skrajnih meja Evrope in še čez. Ribniški krošnjariji so bili tudi znani po svoji šegavosti, dobri volji in zgovornosti, kar je pripomoglo, da so se skozi stoletja ohranjala ustna izročila, dovtipi in domislice.

Za časa Rimljanov je peljala po Ribniški dolini vojaška cesta, že v 9. stoletju je bilo tu središče misijonarskega okrožja. Leta 1220 je prvič omenjeno ribniško gospostvo. Lesna obrt je dokazana že v 14. stoletju. V Ribnici so pogosto sodili in sežigali čarovnice, zadnje leta 1701.

Ribniški grad, čigar začetki segajo v 10. stoletje je večkrat menjal gospodarje, med drugimi so bili lastniki Turjačani, Celjski grofje, Habsburžani. Med 2. svetovno vojno je bil požgan, delno je obnovljen. Na dvorišču je sedaj urejen spominski park pomembnih ribniških rojakov, med drugimi Jakob Gallus in Janez E. Krek. Vsako leto se vrši tu likovna kolonija, dela potem razstavljajo v parku. Odprt je tudi muzej s suho robo in lončarstvom.

Župnijska cerkev sv. Štefana stoji na mestu starejše zgradbe, ko je bila tu še prafara in arhidiakonot. Sedanja stavba je iz 1868 z bogato poslikano notranjščino; med slikarji so M. Langus in I. Grohar. Stolpe so prenovili po Plečnikovih načrtih.

Zbral in priredil Franci Markež

NOVICE IZ SLOVENIJE

INFLACIJA V APRILU

Cene življenjskih potrebščin v Sloveniji so se aprila tako kot v mesecu poprej razmeroma močno zvišale. V primerjavi z marcem so bile višje za 1,1 odstotka, so v prvi objavi podatkov sporočili iz državnega statističnega urada. Visoka mesečna rast cen je vplivala tudi na letno rast cen, saj se je ta povišala in zdaj znaša 2,6 odstotka, medtem ko povprečna 12-mesečna rast cen ostaja na ravni preteklih treh mesecev, to je pri 2,5 odstotka. Kot ocenjujejo v Uradu za makroekonomske analize in razvoj, kljub 1,1-odstotnemu dvigu cen življenjskih potrebščin v aprilu dolgoročneje kazalci kažejo nadaljevanje umirjene rasti cen tudi po prvih štirih mesecih.

MANJ PROIZVODNJE, VEČ STORITEV

V Sloveniji je bilo aktivnega prebivalstva v letu 2006 približno 60 odstotkov, delovno aktivnih, to so zaposleni in samozaposleni, pa skoraj 56 odstotkov. V zadnjih letih je vse bolj opazen prehod iz proizvodnih v storitvene dejavnosti, kjer ima zaposlitev že več kot polovica delovno aktivnih prebivalcev. Največ, dobra četrtina, jih opravlja delo v predelovalnih dejavnostih, sledi pa dejavnost trgovine, ki zaposluje približno 12 odstotkov delovno aktivnih prebivalcev.

PRIMERJAVA Z EVROPSKO ZVEZO

Splošna raven cen proizvodov in storitev za končno potrošnjo v gospodinjstvih v Sloveniji je v letih 2005 in 2004 znašala 75 odstotkov povprečne ravni v 25 članicah EZ. Pri tem je bilo blago v povprečju ceneje za 16 odstotkov, storitve pa za več kot 30 odstotkov, je na častnikarski konferenci povedala direktorica Statističnega urada RS Irena Križman. V Sloveniji se v primerjavi s povprečjem EU oblačimo drago, kadimo pa poceni, je komentirala.

BOMO VOLILI PO INTERNETU?

Potem ko so v Estoniji marca na volitvah v tamkajšnji parlament uporabili možnost elektronskega glasovanja preko interneta, so se tudi v Sloveniji ponovno obudila razmišljanja o uvedbi e-volitve. Na ministrstvu za javno upravo iščejo rešitve za izpeljavo e-volitve, a politična odločitev o tem še ni bila sprejeta. Stroka je do elektronskega glasovanja zadržana, saj se ob e-volitvah odpirajo številna vprašanja, predvsem kako zagotoviti tajnost volitev ter svobodno izražanje volje.

PO SVETU

NOVI PREDSEDNIK

Francijo bo prihodnjih pet let vodil Nicolas Sarkozy. Zanj je namreč na predsedniških volitvah glasovalo 53 odstotkov volivcev. Socialistko Segolene Royal je prejela 47 odstotkov glasov podpore. Ob Sarkozyjevi zmagi so v več mestih izbruhnili protesti njegovih nasprotnikov. Predstavniki ministrstva so tudi potrdili, da je glasovnice na volitvah v nedeljo, 7. maja, oddalo okoli 85 odstotkov volilnih upravičencev, kar je največ od leta 1981 in kaže tudi na visoko zanimanje mladih Francozov o tem, kdo bo vodil njihovo državo.

ŠPANIJA

Špansko vrhovno sodišče je prepovedalo nastop na lokalnih volitvah 246 kandidatov iz liste stranke, imenovane Patriotska socialistična zveza. Presodilo je namreč, da njihova lista predstavlja podaljšek prepovedanega političnega krila baskovske separatistične organizacije ETA, Bata-sune.

SRBIJA

Podpredsednik Srbske radikalne stranke Tomislav Nikolić je kandidat za predsednika novega skupščinskega sklica. Stranka odhajajočega premiera Vojislava Koštinca pa je že pred začetkom konstitutivne seje preteklo nedeljo sporočila, da ga bo podprla. Medtem pa je G17 plus Mladjana Dinkića zagrozila, da bo zapustila pogajanja o oblikovanju nove vlade, če bo Nikolić izvoljen za predsednika parlamenta.

IRAK

Nasilje v Iraku je v soboto, 6. maja zahtevalo nove žrtve. V močni eksploziji avtomobilske bombe na tržnici v četrti Baja v Bagdadu je življenje izgubilo najmanj 42 ljudi, več kot 70 jih je bilo ranjenih. Odgovornosti za napad ni prevzel še nihče, policija in vojska pa sta takoj zaprli vse sosednje ulice. Medtem so ameriški in iraški vojaki nadaljevali svoje operacije, pri čemer so v strelskem spopadu ubili vsaj osem upornikov. Do dveh samomorilskih napadov je prišlo tudi v Samari, kjer je bilo ubitih sedem ljudi.

G. W. BUSH

Najnovejša javnomnenjska raziskava, ki jo je izvedla revija Newsweek, ugotavlja, da je podpora amerškemu predsedniku Georgu Bushu padla na 28 odstotkov.

PISALI SMO PRED 50 LETI

II. SLOVENSKI DAN V ARGENTINI

Biti bi moral 28 aprila, pa je bil zaradi slabega vremena preložen na nedeljo 5. maja. Čeprav je ponoči še deževalo, se je vreme v jutranjih urah popravilo in se je prireditev lahko nemoteno vršila na prostem.

DR. FILIP ŽAKELJ - 50 LETNIK

V slovenskem bogoslovnem semenišču v Adrogu-eju je dne 2. maja t. l. slavil petdesetletnico rojstva spiritual tega semenišča g. dr. Filip Žakelj.

BUENOS AIRES

Občni zbor družabne pravde

Na praznik sv. Jožefa Delavca, t. j. dne 1. maja je imela agilna Družabna pravda občni zbor v dvorani Slovenske hiše na Ramon Falcon 4158. Pred občnim zborom je imel v slov. kapeli istotam mašo g. direktor Anton Orehar. Po evangeliju je imel pridigo o pome-nu dela.

Družabna prireditev Slov. kult. akcije

je bila v soboto dne 4. maja zvečer v dvorani Dekleva v ul. Jorge Newbery v Bs. Airesu. Na sporedu je bila tudi komedija enodejanka Karla Goldonija SKOPUH v izvedbi gledališkega odseka Slov. kult. akcije.

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V družini g. **Vida Belca** in njegove žene ge. **Marije**, roj. **Žagar** v Jose L. Suarez se je rodil sinček. Srečni družini naše čestitke.

MENDOZA

Društvo Slovencev v Mendosi je imelo dne 28. aprila t. l. svoj deveti redni občni zbor. V svojih poročilih so odborniki pokazali napredek in delavnost društva v pretekli poslovni dobi. Volitve novega odbora so dokazale zaupanje članstva v odbor, ker ga je znova soglasno potrdilo za novo poslovno dobo. V odbor so bili izvoljeni: za predsednika g. Jože Bajda, za podpredsednika g. Vladimir Šmon, za tajnika g. Janez Grebenc, za blagajnika g. Franc Jerovšek ml., za gospodarja g. Janez Štrin, za odbornika pa g. Vinko Zarnik. V nadzorni odbor so bili izvoljeni gg. Pavel Božnar, Luka Grintal in Jože Žumer.

Družinska sreča je obiskala družino g. Rudolfa in Marije Hirschegger. Rodila se jima je dne 30. marca t. l. hčerka. Pri krstu je dobila ime Helena. Čestitamo.

Svobodna Slovenija, 9. maja 1957 – št. 19

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča

V družini Toneta Rodeta in gospe Kristine roj. Kremžar se je 19. marca rodila hčerka **Anika**. **Srečni družini iskreno čestitamo!**

Smrt

V Villa Tesei je umrla ga. **Ana Vovk roj. Koščak** (83). **Naj počiva v miru!**

SLOVENCİ IN ŠPORT

VSE ZA GUINNESSA

Marko Baloh, eden najboljših svetovnih ekstremnih kolesarjev, je v Moravskih Toplicah postavil nov svetovni rekord v 12-urnem kolesarjenju na cesti.

Na praznik dela, 1. maja, ki je hkrati tudi svetovni dan astme, je s prevoženimi 458,8 kilometra za natanko 30 kilometrov popravil dosedanji rekord Američana Toma Niemana v 12-urnem kronometru.

Poleg tega je 39-letni ljubljanski ultramaratonski kolesar izboljšal še dva svetovna rekorda, v kolesarjenju na 100 in 200 milj.

RESUMEN DE ESTA EDICION

ACUERDO EN MARCHA

En rueda de prensa el lunes 7 de mayo, el primer ministro esloveno Janez Janša, informó que el acuerdo de colaboración para la presidencia de la UE estará redactado y listo para firmarse durante la semana, tiempo en el que también se fijará la fecha de la firma del compromiso. Al preguntarle sobre la decisión del presidente Drnovšek de no presentarse a las elecciones, Janša prefirió no hacer comentarios hasta el cierre de las candidaturas. (Pág. 1)

RELACIONES EXTERIORES

El vice ministro de relaciones exteriores de la Argentina, Roberto García Maoritana se reunió en Eslovenia con el secretario general del ministerio esloveno para el exterior Andrej Šter. En el encuentro se dialogó sobre las relaciones entre ambos países y otras cuestiones regionales e internacionales, así como sobre los preparativos de Eslovenia para presidir la UE. Ambos mandatarios calificaron las relaciones entre los países como positivas y acordaron mayores colaboraciones en todos los ámbitos.

Durante la reunión, el funcionario esloveno Andrej Šter presentó el programa para los 18 meses que Eslovenia conjuntamente con Alemania y Portugal, presidirá a la Unión. En tanto que el representante argentino presentó la situación de América Latina y la colaboración de Argentina a través del grupo regional Mercosur. (Pág. 1)

INTERCAMBIO PROVECHOSO

Un grupo de jóvenes de Eslovenia visitaron a la Argentina como parte del programa de intercambio estudiantil con los países de habla hispana. Acompañaron al grupo la profesora Miriam Batagelj Jereb, que enseña español en la secundaria Vič de Liubliana y Helena Potočnik Vičar.

El grupo se hospedó en casas de familias eslovenas durante dos semanas, tiempo en el que recorrieron Buenos Aires y sus alrededores, participaron de un día de clases en una escuela del sistema educativo argentino. Además, visitaron el curso de idioma esloveno "Srednješolski tečaj" en el que charlaron con sus pares y se integraron a una hora de clase de alguna de las materias allí dictadas. (Pág. 3)

SAN MARTÍN

En el centro esloveno de San Martín han sucedido muchas cosas. En primer término, nos informa que el nuevo presidente del centro es el dr. Victor Leber quien invitó a seguir trabajando bajo el lema "La amistad nos une".

También celebraron la semana santa, con las butarice, para el domingo de ramos, los huevos de pascua que decoraron los jóvenes de San Martín y la bendición de la comida pascual.

La liga de madres también tuvo sus reuniones en marzo y abril. La campana del centro anunció el inicio del 55º ciclo lectivo del curso de idioma esloveno al cual concurren 38 chicos. El coro comenzó con los ensayos los días miércoles. ¡Una novedad! Los viernes hay un curso para aprender a tejer. Además de las cartas y el vóley. (Pág. 3)

UN "FELIZ CUMPLEAÑOS" TESTIMONIAL

En Eslovenia se encontró una hoja de papel, que contenía las felicitaciones por el cumpleaños de un tal Zdenko, escrita en forma de poesía, con tinta, firmada y fechada el 6 de octubre de 1945. Hasta aquí, nada sorprendente. Pero, si se agrega que fue escrita en prisión, en la celda número 197, algo varía. En ese entonces Eslovenia estaba bajo el comunismo y quienes no profesaban su ideología eran, en el mejor de los casos, encarcelados. En otoño del '45 estaban en Liubliana, sobre la calle Miklošič, en una de las celdas: Leon Štrukelj (campeón olímpico de atletismo), el dr. Maks Wraber, Lado Kham, Anton Kutin, dos hombres más (sus firmas no son legibles) y Zdenko, que pudo salir con vida de allí y logró llevarse consigo la poesía de sus compañeros de arresto.

El papel fue subastado en un remate. El precio de base fue de 100 euros y se cerró la venta en 400 euros ¡por sólo una hoja! El valor se debe a los escasos documentos que dan cuenta de las atrocidades cometidas durante esos años y es un paso más en la búsqueda de la verdad histórica. (Pág. 4)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alenka Godec** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 — C1407GSR BUENOS AIRES — ARGENTINA** / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar** / **Za Društvo ZS:** Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Mizerit

Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Franci Markež, Jože Horn, Dane Vrečar in Vera Breznikar Podržaj. **Mediji:** STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 100, pri pošiljanju po pošti pa \$ 130; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. *Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.*

Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750 — C1289ABJ Buenos Aires — Argentina — Tel.: (54-11) 4301-5040 — E-mail: **info@vilko.com.ar**

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad
Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

GOSPODARSTVO

Finančne storitve. Tel.: 4482-2633 / 15-4526-9535. Od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure.

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618
Dis. 2089

de Lucia Bogataj

H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo

Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI

Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater, Konzultorij v Ramos Mejiji, Tabladi in Belgrano. Ordinira ob ponedeljkih in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na 15-6942-7574.

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhagl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadst. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič — Odvetnica — Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 — Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@fibertel.com.ar

OBVESTILA

ČETRTEK, 10. maja:

Zveza slovenskih mater in žena bo imela svoj redni sestanek v Slovenski hiši ob 16.30 uri. Govorila bo ga. Bernarda Opeka Ziherl o svojih vtisih z obiska pri bratu misijonarju Petru na Madagaskarju.

Koncert okteta Povodni mož, zvečer v Hladnikovem domu v Slovenski vasi.

PETEK, 11. maja:

Seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 12. maja:

Dan duhovnosti na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Oktet Povodni mož v Rožmanovem domu ob 16.30.

NEDELJA, 13. maja:

Romanje v Luján.

ČETRTEK, 17. maja:

Mesečni sestanek Zveze slovenskih mater in žena iz San Martina. Predaval nam bo agronomski inženir Miha Potočnik o temi: „Soja, kaj je to“. V domu ob 16. uri.

SOBOTA, 19. maja:

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Pevsko glasbeni večer v Slovenski hiši ob 20.30.

NEDELJA, 20. maja:

V San Martinu obletnica doma.

PETEK, 25. maja:

Skupni mladinski športni dan na Pristavi.

NEDELJA, 27. maja:

Žegnanje v Slovenski hiši.

SREDA, 30. maja:

Učiteljska seja voditeljic, ob 20. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 3. junija:

Procesija sv. Rešnjega Telesa v Don Boscovem zavodu v Ramos Mejiji.

NEDELJA, 10. junija:

Domobranska proslava.

SLOVENSKI DOM SAN MARTIN

Vabi na 47. obletnico doma

v nedeljo, 20. maja,

pod geslom: prijateljstvo družinas

Spored:

08.45 sv. maša v zavodu Presvetega Srca Jezusovega.
10.00 skupni zajtrk.
11.00 kulturni program. Slavnostni govor: ga. **Maruša Zurc-Čeč**
13.00 domače kosilo (Prijave: **Jože Skale** 4764-4289).
Popoldanski fantovski turnir v odbojki.

Prisrčno Vas pričakujemo!

SDO-SFZ TE VABI V SOBOTO 19. MAJA NA

Pevsko glasbeni večer

19:15 - Mladinska sv. maša

20:30 - Začetek Pevsko glasbenega večera

Pričakujemo Vas!

Vstopnice v predprodaji po znižani ceni.
Ramón L. Falcón 4158 | Cap. Fed.

Blagor služabnikom, ki jih Gospod
ob svojem prihodu najde čuječe.

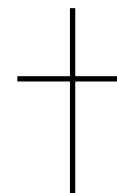
Lk. 12, 37

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da nas je za vedno zapustil naš dragi

Tone Trpin

Žalujoci:

žena **Angela, roj. Turk;**
hčerka **Kristina** z družino;
bratje: **Francelj, Lojze, Niko;**
sestre: **Ivanka, Mici, Cilka, Ančka;**
svaki; svakinje z družinami.

„O luč nebeška, zvezda prekrasna,
ki razsvetljuješ revno zemljo,
svetla podnevi, svetla ponoči, lepa in čista si kot nebo.
Mati Marija, z nami ostani, hudega brani zemeljski rod.“

Z žalostnim srcem sporočamo, da je 3. maja 2007 umrla naša mati, sestra, stara mama in tašča, gospa

ANICA KOŠČAK VOVK

Zahvaljujemo se g. patru Alojziju Kukovici za sveto mašo in dr. Marku Kremžarju za vso pomoč.

Žalujoci:

žena **Ivanka** in brat **Janez;**
sinova **Tom** z družino in **Aleksander** iz Kanade;
hčerke **Ani** ter mož **Angel, Marta** z družino iz Kanade, **Viktorija** z družino iz Kanade, **Cristina** z družino iz Slovenije;
vnuki: **Tito Jr., Patrick, Maruška, Stephanie, Jared, Cecilia, Barbara** in **Florencia.**

Buenos Aires, Kanada, Slovenija

„Ker je dosegel popolnost,
je v kratkem času izpolnil dolga leta;
zakaj vseč je bila Gospodu njegova duša.“
Knjiga modrosti 4

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da nas je 24. aprila, star 54 let, nenadoma zapustil naš dobri mož in oče

FRANCI URBANČIČ

Zahvaljujemo se župniku Franciju Cukjatiju za pogrebno sv. mašo in vodstvo pogreba. Hvaležni smo patru dr. Kukavici, župniku Pintariču, župniku Grbcu in g. Novaku za somaševanje in prelatu dr. Rodetu za molitve ob krsti.

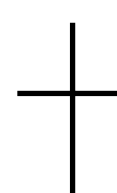
Iskrena hvala vsem tistim, ki so nam v prvih najtežjih momentih pomagali in nas tolažili. Hvala vsem, ki so našega dobrega moža in očeta kropili, zanj molili, prisostvovali sv. maši in ga spremljali na zadnji življenjski poti. Hvala pevcem za petje pri maši in ob grobu.

Molite za našega pokojnega in za nas, ki smo ostali brez njega.

Žalujoci:

žena **Olga, roj. Omahna**
hčerka **Erika** in sin **Matija**
oče **Slavko Urbančič**
sestre: **Marija, Betka, Helena** z družinami
v Sloveniji sestra **Tinka**
svak **Matjaž Omahna** z družino
in ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Ljubljana, Neuquén

„V nebesih sem doma,
od tega ne sveta;
nebes se veselim,
tja priti si želim.“

Z žalostjo v srcu sporočamo vsem prijateljem in znancem, da nas je v sredo, 25. aprila v 86. letu starosti za vedno zapustil naš dobri in skrbni mož in oče

JOŽE OMAHNA

Iskreno se zahvaljujemo našemu župniku Franciju Cukjatiju za podelitev sv. zakramenta, pogrebno sv. mašo, lep nagovor in vodstvo pogreba. Hvaležni smo našemu prijatelju župniku Pintariču za somaševanje in molitve ob krsti.

Hvala vsem, ki so ga prišli kropiti, molili zanj, izrazili sožalje, spremili pri sv. maši in na poti na pokopališče. Hvala za petje pri sv. maši in ob grobu.

Iskrena hvala vsem, ki so nam v tej veliki preizkušnji bili v pomoč in tolažbo. Bog naj vsem stotero povrne!

Pokojnega ohranite v lepem spominu in molite zanj!

Žalujoci:

žena **Olga, roj. Šemrov**
sin **Matjaž** z ženo **Sašo, roj. Zupan**
hčerka **Olga, roj. Omahna**
v domovini brat **Stane** z družino
vnuki: **Aleksandra, Damjan, Andrejka, Erika, Matija**
svakinja **Manica, roj. Cvetko** z družino
in ostalo sorodstvo

Buenos Aires, Domžale, Cerklje, Rakek, Sežana, Divača.